

РЕШЕНИЕ

№ 25582

гр. София, 28.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **2694** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ю. Т. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], провинция Дараа, С., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 11, чрез адв. Дарена А. от САК, срещу Решение № 1598 от 25.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че има основателни опасения от преследване и заплахата за живота. Поддържа, че анализът на актуалната обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Твърди, че към момента в С. е налице вътрешен въоръжен конфликт на цялата територия на страната, като административният орган не е изследвал региона на страната, в който евентуално кандидатът ще бъде върнат. Претендира се отмяна на решението.

Допълнителни съображения за незаконосъобразност на решението са изложени в писмени бележки от 17.07.2025 г., чрез адв. Дарена А..

Ответникът – председател на ДАБ при МС, чрез упълномощения процесуален представител юрк. Хичовски, оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Не е спорно по делото, че Ю. Т. Х. е подал молба рег. № УП-34559 от 12.09.2024 г. за предоставяне на международна закрила, когато са попълнени регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта. Личните му данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Впо

На проведено на 18.12.2024 г. интервю кандидатът заявил, че е в С. е роден и живял в [населено място], но заради войната, през последните 5-6 години постоянно се местели в различни квартали на града. Домът им бил разрушен. Родителите му, брат и сестра останали в [населено място], район Алибхар, живеели под наем. Не напуснали С. всички заедно, защото нямали достатъчно средства. Заявил, че е с кюрдска етническа принадлежност и поради това е заплашен. Идвали терористи и ги изнудвали, казвали им да се махат. Напуснал С. в края на м. август 2024 г., заедно с брат си, нелегално за Турция, но не останали там. Целта на пътуването им била България. Пристигнал в страната незаконно, на 11.09.2024 г. Предал се в [населено място]. Не е бил арестуван или осъждан в страната си на произход, не членува във въоръжена групировка или политическа партия, не са му отправени лични заплахи, но веднъж, преди седем месеца, бил ударен. Като причина за напускане на държавата на произход сочи групировките, както и това, че условията за живот станали трудни. Преди да напусне, го търсили от редовната армия за казарма. От групировките ги изнудвали за пари, когато им казвали, че нямат пари, те искали да воюват с тях срещу редовната армия, а ако не желаят, щели да бъдат убити. Дори и да се премести на друго място, където има кюрди, пак щели да го търсят да се сражава за тях. Преди да напусне С., редовната армия и терористичните групировки се сражавали. Към момента на интервюто роднините му съобщавали, че положението в Дараа е много лошо. Счита, че ако се върне в С., ще бъде убит от терористите.

Постановено е обжалваното Решение № 1958 от 25.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на сирийския гражданин е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. В решението е прието, че за него не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като в хода на административното производство молителят не обосновавал наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход, нито е посочил причини за основателно опасение от преследване. Съобразено е, че молителят не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си на произход – С., а именно по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение.

Относно опасенията на кандидата, че ще бъде принуден да се сражава, органът се е позовал на Наръчник по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Върховния комисар на организацията на обединените нации за бежанците (ВКБООН), Глава V, буква В, параграф 167, според който в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Независимо дали военната повинност е задължителна или не, дезертирането неминуемо се счита за криминално престъпление. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията.

В бежанската история не били изтъкнати конкретни действия на преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, нито спрямо молителя са установени посегателства, чиято системност и мащаб да достигат до границата на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също

липсвали. Въпреки настъпилите промени в страната на произход на кандидата за закрила - падането на властта на Б. А., не се установявала съществена промяна в общественото-политическия живот в С., която да рефлектира пряко върху гражданите и да са налице предпоставки за преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

По-нататък в решението, административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унизително отнасяне или наказание, нито са налице данни, че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършен анализ на информацията за обстановката в С., изложена в Справка с вх. № МД-02-60 от 29.01.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, органът не е установил разширенията, дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 и решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № C-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От анализа на съдържащата се в справката информация административният орган е приел, че в момента не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. Данните в справката указвали на реалистични очаквания за затихване на конфликта в С., а много хора се завръщали в родината си и по родните си места. Формиран е извод, че в страната на произход на молителя, С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Предвид оценката, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следвало да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там, то не е. Органът е приел, че завръщането на молителя в родния му [населено място], е законно, физически достъпно, релевантно и разумно, и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. Съобразен е фактът, че част от семейството му е останало да живее в С., в [населено място]. Обстоятелството, че те не са напуснали С. и продължават да живеят там обосновавало по безспорен начин ниска вероятност да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила.

За молителя липсвали предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на семейството му да има предоставена международна закрила в

Република България. Не са установени и предпоставките по чл.9, ал.8 от ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на чуждия гражданин на 06.03.2025 г. Жалбата срещу него е подадена на 06.03.2025 г. - в срока по чл.84, ал.3 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ и в установената форма, с излагане на фактически и правни основания за издаването му. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на молителя или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8 и чл.9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съдът приема, че административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване по причини на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на конкретни действия на лично преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ. Въз основа на посоченото от молителя в интервюто правилно и обосновано решаващият орган е приел, че по отношение на него не се установяват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, не са извършени конкретни, лични действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ и на неизчерпателното изброяване по чл.8, ал.5 ЗУБ.

По изложените съображения административният орган правилно е приел, че по отношение на кандидата не се установяват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, както и, че същият не е навел твърдения, че е бил подложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нито е бил принуден да напусне страната си на произход поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

Основанието за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхваща една по-обща опасност от посегателство, като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт" в страната на произход. Същото следва да бъде обсъдено съобразно информацията относно актуалната обстановка в страната на произход.

Съдът намира, че ситуацията в С. непрекъснато се променя, но от представените и приети, като доказателства по делото справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на базата на насоките за С. на Агенцията за убежището на Европейския съюз (АЕСОУ), не се установява наличие на въоръжен конфликт в тази страна, достигащ граници, представляващи заплаха за живота и здравето на цивилното население. В конкретния случай не се установява

спрямо кандидата да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2011/95/ЕС. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Понастоящем с член 40 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2004/83/ЕО е отменена, но текстът на член 15 от последната е преповторен в текста на член 15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № С-465/2007 г. на Съда на Европейския съюз, е запазило своето значение.

Във Временни насоки за страната: С., публикувани на 20 юни 2025 г., автор ЕУАА – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, ЕАСО): Последни развития в С., П. актуализация: юни 2025 г., се намира следната актуална по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС информация относно страната на произход на кандидата:

„Лица, които са избегнали или са дезертирали от военна служба

П. актуализация: юни 2025 г.

Укриващи се от военна служба

Лицата от този подпрофил са били подложени на преследване от режима на А. (вижте „ЕУАА, „4.2.2. Укриващи се от военна служба“ в „Ръководство за страната: С.“, април 2024 г.“). Както бе споменато по-горе, рискът, свързан с режима на А., е изчезнал. Преходната администрация премахна задължителната военна наборна служба, освен в ситуации на национално бедствие. Твърди се, че сирийската армия ще се превърне в армия от доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Възможно е обаче да се проведе кампания за наборна служба в случай на национално бедствие. Въпреки, че няма източници, съобщаващи за наборна служба от Преходната администрация, трябва да се отбележи, че самата наборна служба, която е легитимно право на държавата, като цяло не би отговаряла на изискванията на член 9 от QD/QR. Укриващите се от военна служба като цяло **не биха имали основателен страх от преследване**.

Към момента на писане няма налична информация относно отношението на Преходната администрация към военни дезертьори и бегълци от новата сирийска армия. Въпреки това, конкретната група, към която е дезертирал кандидатът, трябва да бъде надлежно взета предвид, за да се оценят потенциалните нужди от международна закрила по

отношение на потенциални нападения от страна на Преходната администрация.

Режимът на А. подложи **кюрдите** на различни форми на дискриминация (вижте EUAA, „4.10.2. Кюрди“ в Ръководството за страната: С., април 2024 г.). Както бе споменато по-горе, рискът, свързан с режима на А., **е изчезнал**. Преди падането на режима на А., Сирийската национална армия (SNA, CHA) подложи кюрдите на преследване (напр. насилие от страна на милиции, незаконно задържане, отвлечение, мъчения и малтретиране на цивилни) и *няма налична информация, показваща, че подходът им към кюрдите се е променил*. В рамките на споразумението между Сирийските демократични сили (SDF) и Преходната администрация, последната заяви намерението си да признае кюрдското малцинство като неразделна част от С. и да гарантира тяхното политическо представителство и участие. Към момента на писане обаче практическото прилагане на споразумението не може да бъде наблюдавано (вижте Сирийски демократични сили (SDF)).

Следователно може да се заключи, че:

Действията, за които се съобщава, че са извършени от SNA срещу кюрди, са от толкова тежък характер, че представляват преследване (напр. насилие от страна на милиции, произволно задържане, отвлечение, убийство, насилствено изчезване). За кюрдите от райони под контрола на SNA, основателният страх от преследване като цяло би бил потвърден.

Кюрди: източник EUAA COI reports: Country Focus 2025, 1.3.3 (ecoi.net):

Що се отнася до кюрдската общност, след поемането на контрола, Ал-Ш. проведе първоначална среща с висша делегация на SDF, за да установи основата за бъдещи дискусии. Неговите забележки подсказваха, че *преходната администрация не се придържа към анти-SDF подхода на подкрепяната от Турция SNA*. Въпреки това, М. А. С., учен, специализиран в кюрдски и регионални въпроси, определи забележките си като *неясни и неподкрепящи кюрдските цели*. След бързото превземане на А. от офанзивата, водена от HTS, в края на ноември, силите на SNA принудиха хиляди кюрдски цивилни да бягат на запад от река Е.. В А. кюрдите *взаимодействаха предимно с HTS, която демонстрира умереност и откритост към диалог*. За разлика от това, SNA постоянно участваше в конфликт със SDF в М..199 Непрекъснатото съществуване на SDF беше посочено от организаторите на Конференцията за национален диалог като причина за изключването на полуавтономната кюрдска администрация и свързаните с нея органи от конференцията.200 Нарушенията на жилищното и имущественото право продължиха през целия януари, тъй като разселените кюрдски жители се опитаха да се върнат в Африн, район с кюрдско мнозинство в провинцията А., и околните райони. Съобщава се, че фракции на SNA са ги принудили да платят до 10 000 щатски долара, за да си върнат домовете. Едновременно с това, през януари фракции на SNA са задържали най-малко 10 кюрди в Африн, като исканията за откуп за освобождаване са надхвърлили 1000 щатски долара на човек.201 До средата на февруари е имало минимална промяна за кюрдите в Африн, въпреки разполагането на силите за сигурност на Д. в града на 7 февруари. Съобщава се, че злоупотребите от страна на различни фракции в Африн са продължили. Завърналите се жители са открили, че домовете им са окупирани от бойци или цивилни, които са поискали значителни суми пари за напускането си, въпреки че предишните жители са получили официални уверения от преходната администрация да се завърнат.202 Към края на февруари Ал-Ш. посети Африн и се срещна с местни кюрдски представители, които предадоха оплакванията им;

В отговор той се ангажира да замени фракциите в града с официални сили за сигурност и да се справи със злоупотребите, насочени срещу кюрдската общност.²⁰³

Деца (П. актуализация: юни 2025 г.):

Този профил се отнася за лица от С. под 18-годишна възраст. Фокусът е върху определени специфични за децата обстоятелства, характеризиращи се с повишена уязвимост и рискове, на които децата в С. могат да бъдат изложени.

Децата са били подложени на различни форми на насилие, равностойни на преследване, като убийства, осакатяване, експлоатация, изтезания, сексуално насилие, отвличане, трафик на органи, домашно насилие, вербуване от въоръжени групировки, принудителни бракове.

Въпреки че рискът, свързан с режима на А., е изчезнал, други субекти на преследване, като Сирийската национална армия (SNA), Сирийските демократични сили (SDF), Ислямска държава в И. и Л. (ISIL) и други недържавни субекти, включително неопределени въоръжени субекти, все още присъстват и действат и няма налична информация, показваща, че подходът им към децата се е променил. Освен това, извършителите на насилие срещу деца са също членове на техните семейства, общността и обществото като цяло.

HTS е подлагала деца на насилствено вербуване и ги е използвала като „живи щитове, атентатори самоубийци, снайперисти и палачи“. Към момента на писане няма конкретна информация относно отношението към децата от страна на Преходната администрация. Към декември 2024 г. около 7,5 милиона деца в С. се нуждаят от хуманитарна помощ, а около 6,4 милиона се нуждаят от психологическа помощ. Поради лошото икономическо положение детският труд и детските бракове остават преобладаващи механизми за справяне (вижте също раздела за жените и момичетата). Към януари 2025 г. около 2,4 милиона деца не посещават училище, а още един милион са изложени на риск от отпадане. Децата също са особено засегнати от липсата на граждански документи. Децата на жени, глави на домакинства, са изложени на повишен риск от безгражданство поради невъзможността да регистрират ражданията си. Съобщава се за случаи на вербуване на деца от Сирийските демократични сили (SDF) и от Революционното младежко движение. Следователно може да се заключи, че:

Действията, за които се съобщава, че са извършени срещу деца, са от толкова тежък характер, че представляват преследване (напр. сексуално насилие, отвличане, убийство, някои форми на детски труд, принудително набиране на персонал, принудителен брак).

Лица, опасяващи се от принудително или детско вербуване от кюрдските сили:

Към момента на писане практическото прилагане на споразумението, подписано между лидерите на SDF и Преходната администрация, все още не е известно (вж. Сирийски демократични сили (SDF)). В резултат на това кюрдските сили все още се считат за автономни, докато не се появи нова информация, потвърждаваща интеграцията им в новата сирийска армия.

II. В Доклад с информация за страната на произход: С.: Ф. върху страната от м. юли 2025 г., автор: EUAA – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO), се намира следната информация за страната на произход на кандидата:

5.1. Въоръжени участници

Този раздел обхваща основните недържавни въоръжени групировки, които номинално действат извън контрола на временното правителство. Силите за сигурност на

временното правителство и свързаните с тях въоръжени групировки, които номинално са интегрирани в неговите структури, са разгледани в раздел 1.3.

5.1.1. Сирийски демократични сили

След споразумението от 10 март между правителството и Сирийските демократични сили (SDF) бяха предприети няколко стъпки за деескалация и реинтеграция, включително оттеглянето на SDF от курдските квартали Шейх М. и Ашрафие в [населено място] в началото на април⁷³⁸ и частично предаване на язовир Тишрийн на правителствените сили.⁷³⁹ В края на април Etana Syria съобщи, че първоначалното прилагане на споразумението между SDF и правителството за язовир Тишрийн е довело до ранен напредък, включително съвместни патрули и заявен ангажимент на SDF за оттегляне от фронтите зони.⁷⁴⁰

Междувременно курдски групи публично призоваха за децентрализация⁷⁴¹ и свикаха национална конференция в Камишли, събирайки около 400 представители на основни курдски политически и въоръжени групировки, включително SDF, нейното политическо крило Партията на демократичния съюз (PYD) и съперническия си Курдски национален съвет (KNC). Участниците колективно отхвърлиха Конституционната декларация на временните власти, която те критикуваха като опит за централизиране на властта в Д..⁷⁴² Докато потвърждаваха ангажимента си за обединена С., те издадоха съвместно политическо изявление, призоваващо за федерална система в С., която да обедини администрацията на всички райони с курдско мнозинство в североизточната част.⁷⁴³ Резултатите от конференцията предизвикаха остра реакция от временния президент Ал Ш., който осъди резолюциите и обвини курдските групи в опит за фрагментиране на сирийския суверенитет. Ал Ш. повтори, че децентрализацията остава „червена линия“ за преходното правителство.⁷⁴⁴

Към края на април напрежението между правителството и Сирийските демократични сили (SDF) ескалира, което накара и двете страни да укрепят военните си позиции около язовир Тишрийн.⁷⁴⁵ През май⁷⁴⁶ и началото на юни бяха съобщени спорадични сблъсъци между двете страни.⁷⁴⁷ Преговорите за спорния язовир Тишрийн на река Е. остават нерешени към края на май, без постигнато ясно споразумение.⁷⁴⁸

През май ISW съобщи, че SDF не са се разоръжили, позовавайки се на опасения, че елементи от подкрепяната от Турция SNA може да атакуват курдските общности.⁷⁴⁹ В края на май представители на PYD обявиха, че делегация на DAANES планира да преговаря с правителството по ключови национални въпроси, включително структурата на сирийското правителство и армия, както и потенциални изменения в Конституционната декларация.⁷⁵⁰ Към началото на юни преговорите между двете страни продължаваха и бяха постигнати споразумения за обмен на затворници и създаване на специализирани комитети за прилагане на споразумението от 10 март.⁷⁵¹

5.2. Международно участие

5.2.1. Турция

Турция поддържа контрол над северните гранични райони и задълбочава сътрудничеството си с временното правителство, като по-специално улеснява прехвърлянето на административния контрол в Африн от Сирийската национална армия към временните власти. Според съобщенията Турция и временното правителство са започнали преговори за съвместен отбранителен пакт, който включва турски предложения за създаване на нови бази, използване на сирийското въздушно пространство и ръководене на обучението на сирийските военни сили.⁷⁷⁹ Турция

приветства споразумението от март 2025 г. между Д. и Сирийските демократични сили (SDF) и оттогава до голяма степен се въздържа от военни действия срещу SDF. Според оценката на Международната кризисна група, Турция изглежда има четири ключови искания: разпускане на кюрдските Отряди за народна защита (YPG), отстраняване на свързани с П. кадри от SDF, ограничаване на кюрдското самоуправление в С. С. и SDF да не е единствен политически представител на кюрдите в отношенията с временното правителство.⁷⁸⁰

Турция също се стреми да ограничи военните действия на И. в С., по-специално за да предотврати инциденти, които биха повлияли на собственото ѝ военно присъствие в страната. Съобщава се, че през май е постигнато споразумение между двете страни, включително създаването на гореща линия за предотвратяване на конфликти.⁷⁸¹ В контекста на военната кампания на И. срещу И. през юни, турският президент Р. Тайип Е. защити отговора на И. като легитимен и определи израелския премиер Б. Н. като „най-голямата заплаха за регионалната сигурност“.⁷⁸²

5.2.2. И.

И. продължи да окупира зоната на UNDOF, няколко съседни района в С. и върха на планината Х.,⁷⁸³ и да призовава за пълна демилитаризация на Ю. С..⁷⁸⁴ В контекста на сектантското насилие, което избухна в края на април между друзите и местните сунитски групи в Суейда и селски Д., И. ескалира военното си участие, извършвайки въздушни удари срещу временното сирийско правителство под претекст за защита на друзкото малцинство. Това оправдание беше категорично отхвърлено от друзката общност в С., която осъди ударите като нарушения на суверенитета. Израелските въздушни удари бяха насочени към военни обекти в селски Д., Д., Л., З. Х. и в Д. близо до Президентския дворец. Съобщава се за ежедневни военни нахлувания на израелски сили в губернаторствата Д. и К..⁷⁸⁵ Израелските атаки в С. доведоха до жертви сред цивилното население, особено в Ю. С..⁷⁸⁶

5.3. Последни тенденции в сигурността

Временното сирийско правителство консолидира контрола си над части от страната, включително градовете Д., А. и Х. ⁷⁹³, и разшири присъствието си в райони на централна, северна⁷⁹⁴ и южна С..⁷⁹⁵ Несигурността обаче продължи в много райони на страната.⁷⁹⁶ В началото на март проасадови лоялисти започнаха бунт срещу силите за сигурност на временното правителство, предимно в крайбрежните райони на Т. и Л..⁷⁹⁷ Ескалацията предизвика интензивни военни действия и междуконфесионално насилие, което доведе до смъртта на стотици цивилни⁷⁹⁸ и разселването на десетки хиляди.⁷⁹⁹ Откакто достигнаха своя връх през март, бунтовническите атаки на проасадови лоялисти значително намаляха.⁸⁰⁰ В губернаторствата Суейда и Д. съпротивата на местните въоръжени групировки срещу правителствения контрол и интеграцията им в държавните сили⁸⁰¹ понякога доведе до сблъсъци и жертви. В края на април и началото на май, боевете между местните въоръжени групировки на друзи и проправителствените сили в селските райони на Дамаск⁸⁰² и Суейда доведоха до повече от 100 смъртни случая,⁸⁰³ включително десетки цивилни.⁸⁰⁴

Съобщава се, че силите на временното правителство са претоварени,⁸⁰⁵ действайки с ограничена ефективност и изправени пред предизвикателства от въоръжени групировки, които, макар и номинално интегрирани в тяхната структура, действат полунезависимо.⁸⁰⁶ Понякога въоръжени групировки, свързани с временното правителство, са действали извън неговия контрол⁸⁰⁷ и са извършвали нарушения

срещу цивилни, особено по време на насилието в крайбрежните райони в началото на март⁸⁰⁸ и в районите с мнозинство от друзи в края на април.⁸⁰⁹ Силите на временното правителство са се сблъскали с предизвикателства в реагирането на сектантско насилие,⁸¹⁰ отвличания⁸¹¹ и грабежи.⁸¹² Продължават да се съобщава за убийства от мъщение, насочени към лица, свързани с апарата за сигурност на бившия режим на А. и алауитската общност от неидентифицирани лица, в множество губернатории.⁸¹³ Убийствата на алауити, мотивирани от сектантски мотиви, са особено забележими в губернаторство Х.⁸¹⁴ Съобщава се за увеличение на престъпната дейност и беззаконието, включително отвличания⁸¹⁵ и убийства⁸¹⁶, в районите, контролирани от временното правителство.⁸¹⁷ Тази ситуация се дължи отчасти на вакуумът в сигурността след А.,⁸¹⁸ дълбоките обществени разделения и икономическите трудности, причинени от гражданската война,⁸¹⁹ недостатъците на временното правителство в поставянето на конкурентни въоръжени групировки под свой контрол,⁸²⁰ и липсата на ефективни механизми за преходно правосъдие.⁸²¹

Междувременно, според Международната кризисна група, И. „се очерта като най-дестабилизиращата външна сила в пост-асадска С.“.⁸²² Той продължи да окупира демилитаризираната зона в Г. възвишения и „буферна зона“ в Ю. С..⁸²³ И. продължи да извършва нахлувания и атаки в Югозападна Сирия⁸²⁴ и въздушни удари по множество цели, включително в близост до президентския дворец в Д..⁸²⁵ И. потвърди позицията си срещу разполагането на сирийски сили южно от Д. и активно търси подкрепата на дружкото малцинство в района, предлагайки им защита.⁸²⁶

В североизточна С. споразумението за интеграция между временното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) в началото на март доведе до значително намаляване на въоръжените конфронтации между SDF и фракциите на SNA, номинално свързани с правителството.⁸²⁷ Напрежението между SDF и временното правителство обаче остава⁸²⁸, а интеграцията на военните и цивилните институции на DAANES в държавата остава до голяма степен неразрешена към края на май.⁸²⁹ През референтния период са съобщени спорадични атаки на ИДИЛ, насочени срещу силите на временното правителство,⁸³⁰ SDF⁸³¹ и цивилни,⁸³² особено в провинция Д. ез Зор. През май е съобщено за увеличение на активността на ИДИЛ и операциите срещу ИДИЛ от силите на временното правителство.⁸³³

5.4. Инциденти, свързани със сигурността

Между периода след падането на А. на 9 декември 2024 г. и 31 май 2025 г. ACLED регистрира 4271 инцидента, свързани със сигурността в С.: 846 от тях са кодирани като битки, 1907 като експлозии/дистанционно насилие и **1518 като насилие срещу цивилни**. Повечето инциденти са станали през месеците януари (предимно поради конфронтации между Сирийските демократични сили (SDF) и Турция и подкрепяни от Турция въоръжени групировки, както и поради инциденти, включващи противопехотни мини и неупорити боеприпаси) и март 2025 г. (предимно поради конфронтации между правителствените сили и свързани с тях въоръжени групировки и антиправителствени милиции, както и поради актове на насилие срещу цивилни, приписвани на правителствените сили и неидентифицирани въоръжени групировки), като значително по-малък брой е регистриран през април и май 2025 г.⁸³⁵⁻⁸³⁶

През този период ACLED регистрира най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, в провинциите А. (1048), Д. ез-Зор (638), Хасака (453) и Ракка (426). Най-малък брой инциденти, свързани със сигурността, е регистриран в провинциите К. (34),

Д. (58) и Суейда (92).

За референтния период на този доклад (1 март до 31 май 2025 г.) ACLED е регистрирал 1706 инцидента, свързани със сигурността в С.: 328 от тях са кодирани като битки, 556 като експлозии/дистанционно насилие и 822 като насилие срещу цивилни. През този период инцидентите, категоризирани като битки, включват предимно сблъсъци между SDF и ИДИЛ, SDF и правителствените сили, както и между SDF и неидентифицирани въоръжени групировки. Широко съобщавани са и конфронтации между правителствените сили и антиправителствените милиции, особено в крайбрежните райони. Повечето инциденти, кодирани като експлозии/дистанционно насилие, се приписват на противопехотни мини и невзривени боеприпаси (UXOs), както и на военните сили на Турция, И. и на неидентифицирани въоръжени групировки. Основните страни, участващи в инциденти, кодирани като насилие срещу цивилни, са неидентифицирани въоръжени групировки (около 45% от всички такива инциденти), SDF и свързани с тях групировки, както и правителствените сили.

Най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, са регистрирани от ACLED през март със 775 инцидента. След този пик е наблюдаван спад от приблизително 40% през следващите два месеца. Повечето инциденти, свързани със сигурността, регистрирани от ACLED през този период, са се случили в губернаторствата Д. ез-Зор (307), А. (261), Х. (180) и Л. (162). Най-ниските нива на инциденти, свързани със сигурността, са регистрирани в губернаторствата К. (22), Д. (27) и Суейда (52).⁸³⁷ Повечето инциденти, свързани със сигурността, регистрирани в Д. ез-Зор, се дължат на противопехотни мини и невзривени боеприпаси (НБС), както и на сблъсъци с участието на Сирийските демократични сили (SDF) и ИДИЛ, както и с неидентифицирани въоръжени групировки.

5.5. Жертви сред цивилното население

Между декември 2024 г. и май 2025 г. SNHR е документирала 2854 смъртни случая сред цивилното население. Най-високият брой е регистриран през декември 2024 г. (503) и март 2025 г. (1562), докато април (174) и май 2025 г. (157) са имали най-малък брой документирани смъртни случаи сред цивилното население. Повечето смъртни случаи сред цивилното население са настъпили в провинциите Л. (631), А. (444), Т. (363) и **Х. (336)**. Повечето от смъртните случаи, документирани в Л., Т. и **Х.**, са настъпили през март 2025 г., докато провинциите А. и Идлиб са регистрирали най-голям брой смъртни случаи сред цивилното население през декември 2024 г. Най-малкият брой смъртни случаи сред цивилното население през референтния период е документиран в провинциите Хасака (9), Д. (6) и К. (2).⁸³⁸ В началото на м. март 2025 г. е най-тежкото насилие в С., откакто групировката **Х. Т. аш Ш. свали А. през декември**. Броят на жертвите на двудневните сблъсъци и последвалите ги убийства за отмъщение нарасна до над **1000** души. Касае се за убийства за отмъщение, извършени от лоялни на правителството мюсюлмани сунити срещу алауитското малцинство (10% от населението), в крайбрежните градове Л. и Т., където избухнаха сраженията. В крайбрежния регион, където избухнаха сблъсъците, живеят предимно алауити. Фракцията оглави свалянето на предишното правителство на Б. А., който е от алауитите и беше подкрепян от тях. Жители на алауитски села и градове разказват пред А. прес за убийства, при които въоръжени са застрелвали алауити, повечето от които мъже, на улиците или в домовете им.

С изключение на месеците декември 2024 г. и март 2025 г., най-големият брой смъртни случаи сред цивилното население, регистрирани от SNHR през периода между декември 2024 г. и май 2025 г., се дължи на атаки от неидентифицирани лица, противопехотни

мини и неексплодирани боеприпаси.⁸³⁹ През декември 2024 г., в контекста на въоръжената офанзива срещу правителството на А. и боевете между Сирийските демократични сили (SDF) и подкрепяната от Турция Сирийска национална армия (SNA), силите на правителството на А. (223 смъртни случая сред цивилното население от общо 503) и SDF (108 смъртни случая сред цивилното население от общо 503) бяха отговорни за най-големия брой смъртни случаи сред цивилното население, регистрирани от SNHR.⁸⁴⁰ През март 2025 г. смъртните случаи сред цивилното население, произтичащи от насилието в крайбрежните райони, се дължат главно на силите на временното правителство и свързаните с него въоръжени групировки (899 смъртни случая сред цивилното население от общо 1562) и проасадски милиции (446 смъртни случая сред цивилното население от общо 1562).⁸⁴¹

През референтния период на този доклад (март – май 2025 г.), SNHR е документирала 1893 смъртни случая сред цивилното население. Повечето от тях са регистрирани в губернаторствата Л. (594), Т. (352) и **Х. (187)** и са настъпили предимно в контекста на насилието в крайбрежните райони, което се случи през март. Най-малък брой смъртни случаи сред цивилното население е регистриран в губернаторствата К. (1 смъртен случай сред цивилното население), Д. (2 смъртни случая сред цивилното население) и Хасака (2 смъртни случая сред цивилното население).⁸⁴² Допълнителна информация относно регистрираните смъртни случаи сред цивилното население във всяко губернаторство е налична в раздел 5.8 от доклада.

За същия период UCDP регистрира 564 събития, свързани със сигурността, довели до 2098 смъртни случая в С., от които 1362 са били смъртни случаи сред цивилните. Най-голям брой смъртни случаи сред цивилните са регистрирани в провинциите Л. (610), Т. (171), **Х. (137)** и Х. (136). Най-малък брой събития, свързани със сигурността, е регистриран в провинциите К. (3), Суейда (9) и Ракка (10).⁸⁴³

5.6. Разселване и връщане

Според оценки на ВКБООН около 1 343 232 вътрешно разселени лица са се завърнали между 27 ноември 2024 г. и 12 юни 2025 г., като 533 372 са напуснали местата за настаняване на вътрешно разселени лица от 8 декември 2024 г. насам.⁸⁴⁴ Повечето вътрешно разселени лица са се завърнали в провинциите А., **Х.**, Идлиб и Х.. Все още се смята, че 7,4 милиона души остават в разселено положение в С.,⁸⁴⁵ като 69% от тях живеят в приемащи общности, а останалите - в лагери за вътрешно разселени лица.⁸⁴⁶

Военните действия в провинциите Л., Т., Х. и **Хама**, които се проведоха в началото на март, първоначално доведоха до разселването на около 51 000 души, включително 6000, избягали в Л.. Наложени бяха широко разпространени полицейски часове и ограничения за движение, включително затварянето на магистралата Х. - Л., което доведе до спиране на хуманитарните операции.⁸⁴⁷ Според У. повечето вътрешно разселени лица оттогава са се завърнали, въпреки че се смята, че около 2500 са останали в руската авиобаза Хмеймим в провинция Т..⁸⁴⁸ Според доклад на УВКБ на ООН в края на май, хората продължават да бягат от гореспоменатите провинции към провинциите С. и А. в Л., достигайки общо около 40 000.⁸⁴⁹

Сблъсъците между проправителствени въоръжени групировки и въоръжени групировки на друзите в края на април и началото на май доведоха до разселването на 15 000 души от селските райони на Д..⁸⁵⁰ Към 22 май 2025 г. ВКБООН, позовавайки се на ливанските власти, съобщи, че 977 сирийци, повечето от които друзи, са преминали в Л. от 2 май насам.⁸⁵¹

5.7. Щети на инфраструктурата, свързани с конфликта, и експлозивни остатъци от войната. Доклад на Програмата за развитие на ООН (П.) от февруари 2025 г. посочва, че „50% от инфраструктурата на страната е унищожена или е направена нефункционална“ поради конфликта.⁸⁵² Според NRC, в цяла С. има широко разпространено разрушаване на основни услуги и инфраструктура, включително домове, земеделска земя, болници, канализационни системи и пътища, което прави много райони необитаеми. Достъпът до основни услуги е особено труден в и около А., селските райони на Д., Х. и Д., според анкетираните от NRC лица. Жизненоважна водоснабдителна и електрическа инфраструктура, като язовир Тишрийн (губернаторство А.) и водоснабдителната станция Алук (губернаторство Хасака), остава нефункционираща към май 2025 г., след като беше засегната от конфликта, докато достъпът до електричество е особено труден в южна и централна С.⁸⁵³

Според съобщенията, невзривени боеприпаси (НВБ), експлозивни остатъци от войната (В.), мини и импровизирани взривни устройства (С.) са широко разпространени и засягат жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и ключови пътища за достъп, особено в провинциите Идлиб, Д. ез-Зор, А., Ракка, Хасака и селските райони на Д..⁸⁵⁴ Д. ез-Зор остава една от най-силно замърсените зони, представляваща приблизително една четвърт от всички подобни инциденти.⁸⁵⁵ Според UNOCHA, между 8 декември 2024 г. и 27 май 2025 г. са регистрирани над 1000 цивилни жертви, включително 414 смъртни случая и 592 ранени, поради НВБ и В.. Близко една трета от жертвите са деца.⁸⁵⁶ К. група по мините (MAG) заяви, че жертвите, причинени от противопехотни мини и НВБ в С. между декември 2024 г. и май 2025 г., представляват 15% от регистрираните в световен мащаб за годината. 2023.⁸⁵⁷

Службата за борба с разминирването на ООН (UNMAS) и партньорите ѝ са провели 1500 операции по разчистване от август 2023 г. насам и са предоставили 930 обучителни сесии за рискове на около 17 000 души.⁸⁵⁸ Секторът за борба с разминирването в С. остава критично недофинансиран, като е получил само 13% от 51-те милиона щатски долара, необходими за 2024 г.⁸⁵⁹

5.8. Ситуация със сигурността и въздействие на конфликта върху цивилното население по губернии:

5.8.12. Провинция Д.

(б) Териториален контрол и основни въоръжени участници

Към края на май 2025 г., провинция Д. е картографирана от ISW и СТР **като почти изцяло под контрола на преходната администрация**. Някои участъци по източните краища на провинцията са били контролирани от *неидентифицирани опозиционни групи*, чиято област на контрол се е простирала в западна Суейда. Израелските отбранителни сили (IDF) са държали малък участък от територията в югозападната част на страната, граничещ с контролираните от И. Г. възвишения¹⁵⁰¹, а израелските сили са действали в села в Я. Бсин (западна селска Д.).¹⁵⁰² Междувременно е имало изолирани огнища на присъствие на останки от А., включително около град Ас Санамайн¹⁵⁰³, където въоръжена фракция, преди това свързана с Дирекцията за военно разузнаване от ерата на А. ¹⁵⁰⁴, е действала под командването на М. Ал-Х. към началото на март 2025 г.¹⁵⁰⁵ Впоследствие групата е била разбита, въпреки че лидерът ѝ е избягал.¹⁵⁰⁶

Дивизия „Д.“ на новата сирийска армия се ръководи от бившия командир на бунтовниците от „Ахрар аш-Ш.“ А. Биниан ал Харири,¹⁵⁰⁷ който ръководи 40-та дивизия,¹⁵⁰⁸ новосформирана сила,¹⁵⁰⁹ първоначално известна като Ю. дивизия.¹⁵¹⁰

Силите на Министерството на отбраната включват бивши членове на така наречените централни комитети, органи, създадени през 2018 г. за администриране на райони, контролирани от опозицията по време на управлението на А.,¹⁵¹¹ които оттогава са се слели с новото министерство.¹⁵¹² Министерството на отбраната започна регистрация и набиране на местни жители на „Д.“ в 40-та дивизия през март 2025 г.¹⁵¹³ в опит да засили контрола на юг, регион, където влиянието на преходната администрация остава слабо.¹⁵¹

До средата на април 2025 г. ¹⁵¹⁵ Осма бригада, въоръжена фракция, базирана в Д., под ръководството на А. Ал-Ауда¹⁵¹⁶ (също преписван А. Ал-Аудех),¹⁵¹⁷ е действала около бастiona си в [населено място] аш-Ш..¹⁵¹⁸ Осма бригада, най-видната въоръжена фракция в губернаторството, е била известна с това, че отказва да се слее със силите на Министерството на отбраната¹⁵¹⁹ и поддържа „степен на автономност“ в контрола над части от източна Дара¹⁵²⁰.

Въпреки това, на 13 април 2025 г., след сблъсъци със съперничаща групировка, свързана с преходната администрация¹⁵²¹ и мащабно разполагане на сили за сигурност към Б. ал-Ш.,¹⁵²² Осма бригада обяви своето разпускане.¹⁵²³ До 15 април преходната администрация пое предишните позиции на Осма бригада в Б. ал-Ш..¹⁵²⁴ След като всички въоръжени фракции в губернаторството вече бяха разпуснати,¹⁵²⁵ GSS разположи постоянно 400 бойци в Б. ал-Ш. и пое контрола над региона.¹⁵²⁶ Въпреки това, поддръжниците на А. Ал-А. продължиха да бъдат активни в района.¹⁵²⁷

(в) Тенденции в сигурността

След временен спад на убийствата и целенасочените атаки след падането на управлението на А.,¹⁵²⁸ губернаторството стана свидетел на подновена ескалация на убийствата,¹⁵²⁹ които според социалния експерт А. ал-Авадат са били мотивирани от отмъщение и разчистване на сметки между страни, участвали в години на конфликт,¹⁵³⁰ наред с съобщения за убийства на *цивилни поради сектантска принадлежност*.¹⁵³¹

В началото на март 2025 г. в град Ас-Санамайн избухнаха сблъсъци между силите на GSS и въоръжената групировка, командвана от М. ал-Х., след като последната отказа да се разоръжи.¹⁵³² Най-малко трима цивилни бяха убити, докато членове на групата Ал-Х. прибегнаха до безразборна огнестрелна стрелба ¹⁵³³ при шурмуването на Общите сили за сигурност в града, разбивайки групата.¹⁵³⁴

Към средата на април 2025 г. Енаб Балади отбеляза, че въпреки поемането на контрол върху сигурността от силите на GSS на MBP, апаратът за сигурност все още не е в състояние да промени значително реалностите на място предвид широкото разпространение на оръжия сред населението и липсата на реално разпускане на въоръжени групировки.¹⁵³⁵ На 17 април 2025 г., след обявеното разпускане на Осма бригада, бяха съобщени удари с камшик в Б. ал-Ш. между местни жители и поддръжници на лидера на групата А. Ал-А..¹⁵³⁶ В няколко града и села бяха проведени арести, което е довело до забележима ескалация на операциите по сигурността.¹⁵³⁷

През референтния период са извършени множество нападения срещу членове на GSS от неидентифицирани въоръжени мъже,¹⁵³⁸ включително докато не са били на служба.¹⁵³⁹ От друга страна, в различни части на губернаторството са съобщени убийства на бивши членове на местната милиция¹⁵⁴⁰ и лица, свързани преди това с политическия¹⁵⁴¹ и апарата за сигурност на бившето правителство на А..¹⁵⁴² *В същото време многобройни нападения от неидентифицирани въоръжени мъже са причинили жертви сред лица без докладвана принадлежност към никоя военна партия*.¹⁵⁴³

Няколко жертви са възникнали в резултат на въоръжени спорове между племенни групи¹⁵⁴⁴ и семейства.¹⁵⁴⁵

Референтният период е свидетел и на няколко израелски въздушни удара¹⁵⁴⁶, които са причинили множество жертви,¹⁵⁴⁷ включително в [населено място],¹⁵⁴⁸ както и на редовни израелски сухопътни нахлувания.¹⁵⁴⁹ След опит на местни въоръжени мъже да спрат настъпващите израелски сухопътни сили,¹⁵⁵⁰ Израелските отбранителни сили (И.) ескалират операциите си в края на март, като предприемат нахлуване в [населено място] в басейна Я.¹⁵⁵¹ Тази операция включва израелска артилерия и удари с дроне, както и въоръжени сблъсъци,¹⁵⁵² като източници съобщават за между четири¹⁵⁵³ и шест смъртни случая сред местните жители.¹⁵⁵⁴ Друго израелско нахлуване в района на [населено място] в началото на април е довело до смъртта на девет души.¹⁵⁵⁵

(d) Инциденти, свързани със сигурността

Между 9 декември 2024 г. и 31 май 2025 г. ACLED е регистрирал 219 инцидента, свързани със сигурността, в провинция Д. (вижте Фигура 29). За периода между 1 март и 31 май 2025 г. ACLED е регистрирал 128 инцидента, свързани със сигурността (определени като битки, експлозии/дистанционно насилие, насилие срещу цивилни) в провинция Д.. От тях 33 са кодирани като битки, 43 като експлозии/дистанционно насилие и 52 като инциденти на насилие срещу цивилни. Броят на инцидентите, свързани със сигурността, в цялата провинция е бил най-висок през март (52) и април (48) и е спаднал до 28 през май.¹⁵⁵⁶

През референтния период ACLED регистрира инциденти със сигурността и в трите области на губернаторството, като най-голям брой е документиран в област Д. (53 инцидента). Според данни на ACLED, неидентифицирани въоръжени групировки са участвали като основен участник (кодирани като „Актор 1“ или „Актор 2“) в около 65% от всички инциденти със сигурността, регистрирани през референтния период, особено в инциденти, кодирани като насилие срещу цивилни. Военните и полицейските сили на С. са участвали в около 30% от всички инциденти със сигурността, включително в битки с неидентифицирани въоръжени групировки. Израелските сили са участвали в около 18% от всички инциденти със сигурността, главно в инциденти, в които военните сили на С. също са участвали.¹⁵⁵⁸

(д) Жертви сред цивилното население

През март 2025 г. SNHR регистрира 39 смъртни случая сред цивилното население в провинция Д., причинени от страни в конфликта или контролиращи сили в провинцията.¹⁵⁵⁹ През април 2025 г. SNHR регистрира 32 смъртни случая сред цивилното население,¹⁵⁶⁰ а през май 2025 г. в провинцията са регистрирани 8 смъртни случая сред цивилното население.¹⁵⁶¹ SNHR приписва отговорност за по-голямата част от смъртните случаи сред цивилното население, които е регистрирала през този тримесечен период, на неопределени/неидентифицирани страни (67 смъртни случая, включително 37 през март) и израелските сили (9 смъртни случая, всички през април).¹⁵⁶² SNHR не предоставя по-подробна информация за тези смъртни случаи. За периода между март и май 2025 г. UCDP регистрира 41 смъртни случая сред цивилното население в провинция Д..¹⁵⁶³

(f) Щети на инфраструктурата, свързани с конфликта, и взривни останки от войната

Висока степен на замърсяване с невзривени останки от войната е наблюдавана в помещения на необезопасени военни бази и в някои селски райони, причинявайки смъртни случаи и наранявания сред цивилното население.¹⁵⁶⁵ Многобройни подобни

инциденти са докладвани в цялата губернаторство, включително в западната,1566 северната,1567 и източната селска Дара1568 и в [населено място] ал-Ш..1569 През март 2025 г. GPC съобщи, че по-голямата част от инцидентите с невзривени боеприпаси от декември 2024 г. насам в няколко губернаторства, включително в Д., са се случили „в селскостопански условия, докато хората са се опитвали да обработват земя или да пасат животни“.1570 Информация за щетите на инфраструктурата, свързани с конфликта, през референтния период не можа да бъде намерена в рамките на времевите ограничения на този доклад.

(ж) Разселване и връщане, предизвикани от конфликт

Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025 г. в губернаторството са живели 66 480 вътрешно разселени лица и 24 122 лица, завърнали се в районите на губернаторството от вътрешно разселване от 27 ноември 2024 г. насам.1571 Насилието около [населено място] в края на март 2025 г. подтикна най-малко 3000 местни жители да избягат към други райони в западна Д., което е докладвано като най-големия инцидент на разселване, наблюдаван от месеци в Ю. С.. Повечето от тези разселени лица са се завърнали на следващия ден.1572 ВКБООН допълнително изчисли, че към 15 май 2025 г. общо 71 498 лица, завърнали се от чужбина от началото на 2024 г., са живели в губернаторството, като по-голямата част от тях са се завърнали в областите Д. (42 422) и Изра (22 915). От 8 декември 2024 г. насам 43 822 души са се завърнали в провинция Д. от чужбина.1573“

III. В Бележка за политиката и информацията за страната С.: Кюрди и кюрдски райони, Версия 1.0 Ю. 2025 г., автор Home Office, се намира следната актуална информация относно страната на произход:

„Кюрдите в С. е малко вероятно да се сблъскат с реален риск от преследване или сериозни вреди от страна на държавата. Също така е малко вероятно те да се сблъскат с реален риск от преследване или сериозни вреди от Сирийските демократични сили (SDF) въз основа на етническата си принадлежност. Въпреки, че има съобщения за задържания и малтретиране, извършени срещу лица, които са *в опозиция на SDF или критикуват Демократичната автономна администрация на Североизточна С. (DAANES)*, подробностите са неясни и неспецифични и не сочат, че това е обобщен риск. *Тежестта е на лицето да докаже обратното.* Кюрдите в райони под фактически контрол на Сирийската национална армия (СНА) вероятно ще се сблъскат с реален риск от преследване или сериозни вреди от СНА въз основа на етническата си принадлежност и/или въз основа на действителните или възприеманите им политически убеждения.

Като цяло, хората, които избягват или дезертират от военна служба, не попадат в нито едно от 5-те основания по Конвенцията за бежанците, включително определена социална група (П.).

Дали един кюрд е изложен на риск от принудително вербуване в *SDF/YPG* или ще се *изправи пред последствия за неучастие в „задължителна военна служба“*, зависи от *индивидуалните обстоятелства на лицето*. Когато лицето има основателен страх от преследване или сериозна вреда от страна на държавата, е малко вероятно то да получи защита и е малко вероятно да може да се премести вътрешно, за да избегне този риск. Всички случаи трябва да се разглеждат въз основа на индивидуалните им факти, като лицето носи отговорност да докаже, че е изправено пред преследване или сериозна вреда.

3.1 Риск

Риск от държавата

3.1.1 Кюрдите в С. е малко вероятно да се сблъскат с реален риск от преследване или сериозна вреда от страна на държавата, въз основа на наличните в момента доказателства. Тежестта да докаже обратното е на лицето.

3.1.2 Кюрдите съставляват приблизително 10% от настоящото население на С., което се оценява на 24 милиона души (вижте Брой кюрди в С.). Кюрдските общности са концентрирани предимно в *северната и североизточната част на страната, с големи кюрдски общности в Африн, Кобани и региона Д., който включва градовете Камишли и Ал Хасака*. Големи кюрдски общности съществуват и в части от А., например в Шейх М. и Ашрафие. Районите с кюрдски общности не са географски съседни и са етнически смесени (вижте Местоположение на кюрдите в С.). Кюрдите в С. говорят курманджи диалект на кюрдския език, но повечето говорят и арабски. Мнозинството са сунитски мюсюлмани, но до голяма степен са светски настроени, а жените са били по-активни в обществения живот, отколкото в арабските култури. Много кюрди обаче са се асимилирали в арабското общество (вижте Предистория).

3.1.3 При режима на А. кюрдският език е бил забранен за употреба, кюрдската земя е била преразпределена на араби, а кюрдски активисти и лица са били задържани и измъчвани (вижте Отношение от страна на бившия режим на А.).

3.1.4 *Новото правителство на С. е заявило, че на кюрдския народ ще бъдат предоставени пълни конституционни права и гражданство* (вижте Кюрди без гражданство в С.).

3.1.5 Новото сирийско правителство също така увери малцинствата, включително кюрдите, че ще бъдат защитени и че нарушенията срещу тях ще престанат. Те заявиха, че въоръжените фракции ще бъдат премахнати от Африн и че ще помогнат на вътрешно разселените кюрдски лица да се завърнат по домовете си. Те заявиха, че ще открият офис за жалби в Африн (вижте реториката на Х. Т. аш-Ш. (HTS) относно кюрдите в С.).

3.1.6 В дните след падането на режима на А. имаше съобщения за сили на HTS, обсаждащи кюрдски квартали в А. и Д., но също така и съобщения, че са се опитали да избегнат сблъсъци с кюрдските сили и са арестували бойци на Сирийската национална армия (SNA) за нараняване на кюрдски цивилни.

3.1.7 В консултираните източници (вж. Библиография) няма доказателства, които да предполагат, че *HTS е извършила нарушения срещу кюрдското население въз основа на тяхната етническа принадлежност или (възприемани) политически убеждения след падането на режима на А.* (вж. Отношение от HTS).

3.1.8 Към април 2025 г. новото правителство постепенно поема контрол над райони, държани преди това от Сирийските демократични сили (SDF) и SNA. Тези групи и институциите DAANES все още не са напълно интегрирани с новия сирийски държавен апарат и въпреки положителната реторика относно разпускането на въоръжени фракции, продължават да се съобщава за тяхното присъствие и операции в кюрдските райони. Следователно остава неясно как кюрдските райони ще бъдат управлявани на практика (вж. Риск от недържавни участници: Сирийски демократични сили и Риск от недържавни участници: Сирийска национална армия).

3.2 Риск от недържавни субекти: Сирийски демократични сили (SDF)

3.2.1 Кюрдите в С. е малко вероятно да се сблъскат с реален риск от преследване или сериозни вреди от SDF въз основа на етническата си принадлежност. Въпреки че има

съобщения за задържания и малтретиране, извършени срещу лица, които са в опозиция на SDF или критикуват Демократичната автономна администрация на Североизточна С. (DAANES), подробностите са неясни и неспецифични. Числата, честотата и времевите рамки са много трудни за количествено определяне и предоставените конкретни примери не сочат, че това е систематичен риск или риск като цяло за всеки, който е проявил опозиция срещу SDF/DAANES. *Лицето ще трябва достоверно да демонстрира как и защо неговите конкретни обстоятелства, въз основа на неговия профил, произход и история, биха го изложили на реален риск от преследване.*

3.2.2 Сирийските демократични сили (SDF), основани през 2015 г., са военното крило на DAANES. Към момента на писане те контролират почти една трета от сирийската територия, обхващаща Хасеке, източен Д. ез-Зор и части от провинциите Ракка и А.. SDF са многоетнически, но ръководството им е курдско. Те имат приблизително 100 000 бойци и се състоят предимно от курдските Отряди за народна защита (YPG) и женския им контингент - Отрядите за защита на жените (YPJ) (вижте Карти, Сирийски демократични сили (SDF) и свързани с тях участници).

3.2.3 Според съобщенията SDF не толерират несъгласие в районите под свой контрол и са задържали лица, изразяващи критични възгледи към DAANES, включително курдски политически опоненти, активисти за правата на човека и деца на възраст под 12 години. Задържаните съобщават, че са били измъчвани, но от консултираните източници не е ясно колко или за какъв период от време. След падането на А., членове на SDF са стреляли по цивилни и демонстранти, протестиращи срещу продължаващия им контрол (Отношение от страна на SDF и свързани с тях лица).

3.2.4 Съобщава се, че SDF и свързани с тях участници използват и вербуват деца войници. Доклад на генералния секретар на ООН посочва, че 231 деца са били вербувани от SDF през 2023 г., включително 203 от YPG/YPJ. Източници съобщават, че Революционното младежко движение, радикална политическа младежка организация, все по-често вербува деца и ги прехвърля във въоръжени групировки, свързани със SDF. Методите за вербуване варират от идеологическо насърчаване до отвлечение. Вербуването е по-често срещано от курдски райони и сред деца от по-нисък социално-икономически произход. През 2019 г. SDF подписаха план за действие с генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти за прекратяване и предотвратяване на това и създадоха служби за закрила на детето. Съобщава се обаче, че практиката е продължила (вижте Използване на деца войници от SDF и свързани с тях участници).

3.2.5 На 10 март 2025 г. беше постигнато споразумение между новото сирийско правителство и Сирийските демократични сили (SDF), според което всички граждански и военни институции в североизточна С. ще бъдат обединени в администрацията на сирийската държава. Това споразумение включваше прекратяване на огъня в цяла С.. Назначени бяха изпълнителни комитети, които да наблюдават изпълнението на споразумението преди края на 2025 г. SDF се съгласиха на 1 април 2025 г. да изтеглят силите си от А.. Към 13 април 2025 г. изтеглянето напредваше, но свързаните със SDF сили за сигурност останаха разположени в основните курдски квартали на града (вижте Интеграция на SDF в сирийския държавен апарат).

3.3 Обратно към съдържанието

Риск от недържавни субекти: наборна военна служба от SDF и свързани с тях субекти:

3.3.1 Изискването за задължителна военна служба – или наказание за неизпълнение на

това задължение – само по себе си не поражда основателен страх от преследване. Това ще стане само когато, поради причина по Конвенцията:

(а) военната служба би включвала действия, с които лицето може да бъде свързано, които противоречат на основните правила на човешкото поведение; или

(б) условията на военна служба биха били толкова тежки, че да представляват преследване; или

(в) наказанието за избягване на военна служба или дезертьорство е непропорционално сурово или тежко.

3.3.2 Тези принципи, които са извлечени от случая „Сепет“, обаче установяват, че е легитимно държавите да имат режими за национална служба. Те не могат да се прилагат за недържавни организации, включително тези, които имат де факто контрол над територията или където наборната военна служба е част от структурирана система за управление – като SDF/YPG в С..

3.3.3 *Като се има предвид това, но се прилагат тези разпоредби като една от основанията за преценка дали дадено лице е изложено на реален риск от преследване, като цяло*

(а) *не се прилага по отношение на живеещите в контролирани от Сирийските демократични сили райони. Това е така, защото наборниците обикновено не се използват в бойни ситуации.*

(б) не се прилага по отношение на живеещите в контролирани от Сирийските демократични сили райони. Това е така, защото наличните (макар и ограничени) доказателства не предполагат, че условията, в които се намират, биха били толкова сурови, че да представляват преследване.

(в) не се прилага по отношение на живеещите в контролирани от Сирийските демократични сили райони. Това е така, защото укриващите се от военна служба се наказват с един месец допълнителна служба, което не е непропорционално сурово или тежко. Законът не определя наказание за дезертьори и източници не посочват, че дезертьорите са били подложени на малтретиране.

3.3.4 Прилагайки по-общ подход към това дали дадено лице е изложено на реален риск от преследване поради набиране от недържавен субект (като SDF/YPG в С.), вземащите решения трябва да вземат предвид:

а. Метода(ите) на набиране,

б. Последиците, ако дадено лице откаже; и

с. Характера на дейностите на групата и в какво може разумно да се очаква да участва лицето.

3.3.5 Като цяло,

(а) жените не са изложени на риск от насилствено набиране. Това е така, защото те могат да се присъединят към YPJ доброволно. Децата вероятно биха имали основателен страх от преследване, предвид постоянните съобщения за насилствено набиране на деца в SDF/YPG.

(б) по отношение на мъжете, би зависело от индивидуалните обстоятелства на лицето, включително как, кога и къде е било осъществен контакт с него; способността му да поиска отсрочка чрез отдела за самоотбрана; и дали вече са „изтърпели“ едногодишния задължителен срок или вероятно биха се възползвали от една от периодичните амнистии.

(в) доказателствата не сочат, че от новобранците се изисква да участват в терористична

или престъпна дейност.

3.3.6 Датската имиграционна служба проведе мисия за установяване на фактите (FFM) през 2024 г. относно набирането на военни в С. и Източна С.. Според тази FFM и други източници, наборната военна служба е задължителна за всички мъже, жители на територията на DAANES на възраст между 18 и 40 години. Жените не са задължени да служат, но могат да се присъединят доброволно. Отсрочки могат да бъдат предоставени на студенти, наскоро завърнали се, лица със здравословни проблеми и лица с определени семейни обстоятелства. Една година е стандартната продължителност на службата за наборниците, въпреки че може да бъде удължена при извънредни ситуации. Наборниците се набират в Силите за самоотбрана (HXP), а не в SDF/YPG. HXP е спомагателна сила с основна задача да защитава обществени сгради и да подкрепя SDF. Поради това те обикновено не се използват в бойни ситуации (вж. Наборна служба от SDF и свързаните с тях участници).

3.3.7 Има съобщения за арести и принудително набиране на лица, укриващи се от военна служба, както и на такива, които отговарят на условията за отлагане. Укриващите се от военна служба се наказват с един месец допълнителна служба и обикновено се задържат на контролно-пропускателни пунктове и се изпращат да изпълняват задължителната си служба. Сирийските демократични сили (SDF) определят дезертьор като боец, който е отсъствал в продължение на 15 последователни дни след постъпването си. Последствията от дезертьорството са неясни, тъй като законът не определя наказание за дезертьорите. Източници съобщават, че те се разследват относно мотивите си за дезертьорството, но че не са били запознати със случаи на малтретиране спрямо тях. Източниците се различават по отношение на това дали се извършва принудително набиране на лица, различни от укриващи се от военна служба/дезертьори (вж. Набирателна служба от SDF и свързани с тях лица).

3.3.8 Към януари 2025 г. Сирийските демократични сили (SDF) посочиха ситуацията със сигурността като причина за отлагането на демобилизацията на завършилите задължителната си военна служба (вижте Наборна служба от SDF и свързани с нея лица).

3.3.9 Новите власти заявиха, че задължителната наборна служба във въоръжените сили на С. ще бъде премахната, освен в крайни случаи, като война. Ефектът от това върху наборната служба в SDF предстои да се види (вижте Наборна служба от SDF и свързани с нея лица).

3.4 Риск от недържавни участници: Сирийска национална армия (СНА)

3.4.1 Кюрдите в райони под фактически контрол на Сирийската национална армия (СНА) вероятно са изправени пред реален риск от преследване или сериозни вреди от СНА въз основа на етническата им принадлежност и/или въз основа на действителните или възприеманите им политически убеждения.

3.4.2 СНА, често наричана „свързани с Турция въоръжени групировки“, е съвкупност от повече от 35 въоръжени фракции, състоящи се от приблизително 30 000 до 90 000 бойци (вижте Сирийска национална армия (СНА)).

3.4.3 Тя упражнява фактически контрол над части от С. и С. С., включително района между А., Ал-Б. и Джараблус. До февруари 2025 г. Африн също беше под неин контрол (вижте Карти, Сирийска национална армия (СНА)).

3.4.4 Сирийските демократични сили (SDF) и Сирийската национална армия (SNA) бяха в конфликт за територия в С. С. чак до април 2025 г. (вижте Конфликт между SDF и SNA).

3.4.5 В контролираните от SNA райони кюрдски граждани са били задържани и разпитвани относно предполагаеми връзки със SDF, DAANES и YPG. Източници сочат, че SNA разглежда кюрдите като неразличими от YPG, които се възприемат като терористична групировка от Турция. Съобщава се за мъчения в центровете за задържане на SNA, които според съобщенията са били в лошо състояние. Сексуално насилие е извършвано и от членове на SNA срещу задържани. Жертви казват, че кюрдската им етническа принадлежност е била спомената от извършителите по време на мъчения. Някои задържани са били освободени, след като те или техните семейства са платили пари на членове на SNA. Членове на семействата на задържаните са били заплашвани, а източници твърдят, че кюрдски жени са били задържани, бити, отвлечани и подлагани на сексуално насилие от бойци на SNA. Източниците не са докладвали последователно брой жертви. Въпреки това, през 2024 г. е изчислено, че 431 души са били арестувани през 2023 г. от свързани с SNA сили в Африн, Р. ал-А./Сере К. и Т. Абяд в С. С.. От този общ брой 93 души са били освободени, като 85 от тях са съобщили, че са били измъчвани. Също така се смята, че 128 души са били задържани от SNA между ноември 2024 г. и средата на декември 2024 г., като повече от половината са обвинени в участие в SDF (вижте Отношение от страна на SNA).

3.4.6 Широко се съобщаваше, че СНА е конфискувала имотите на кюрдски хора и ги е използвала за настаняване на техните семейства или бойци, особено в Африн. Жертвите смятаха, че това се дължи на кюрдския им етнос. Връщащите се в контролираните от СНА райони са били задържани и често са били принуждавани да плащат такси, за да си възвърнат собствеността. Въпреки противните заповеди от техните лидери, някои фракции на СНА са изисквали данък от реколтата от маслини в районите под техен контрол (вижте Отношение от страна на СНА и вътрешно разселени лица (ВРЛ)).

3.4.7 Горните нарушения продължиха след падането на режима на А., особено в Африн и Шахба. На 29 януари 2025 г. новият сирийски лидер А. Ал Ш. обяви разпускането на всички въоръжени фракции и сливането им с държавни институции. Въпреки това, към април 2025 г. степента на тази интеграция остава неясна, тъй като продължават да се съобщава за присъствието и операциите на СНА в С. С., включително в Африн (вижте Отношение от страна на СНА, Интеграция на СНА в сирийските държавни сили).

8. Кюрди в С.

8.1 Предистория

8.1.1 През март 2025 г. Би Би Си заяви, че „Между 25 и 35 милиона кюрди обитават планински регион, разположен на границите на Турция, И., С., И. и А.. Те съставляват четвъртата по големина етническа група в Близкия изток, но никога не са имали постоянна национална държава.“

8.1.2 Картата по-долу е публикувана от Ф. министерство на вътрешните работи на А. през 2016 г. Тя показва основните райони на кюрдско заселване в Близкия изток, като се отбелязва, че „населението на Близкия изток е много хетерогенно по отношение на етническа и езикова принадлежност, особено в градските центрове.“

8.1.3 Статия от декември 2023 г., написана от кюрдски журналист и публикувана в New Lines M., онлайн списание за глобални въпроси в САЩ⁷, заявява: „Кюрдският народ, оценен на 45 милиона от Кюрдския институт в П., никога не е признавал това, което смята за изкуствени граници, които го разделят между четири национални държави – С., И., И. и Турция – и се бори да формира своя собствена независима държава след

споразумението С.-П. през 1916 г. „Съгласно това споразумение Западен К. е окончателно отделен от С. К. и става част от новосформираната държава С.. Тези промени правят курдите в С. най-голямата неарабска етническа група.“

8.3 Местоположение на курдите в С.

8.3.1 ООН сподели картата на С. по-долу от август 2022 г., показваща основните градове и губернатории:

8.3.2 Курдският проект е „нестопанска дигитална агенция“ и „културно-образователна инициатива за повишаване на осведомеността относно западната култура на курдския народ“²⁴. Той създаде интерактивна карта, публикувана през март 2018 г., която подчертава градове, които исторически са били населени с голямо курдско население. Тази карта подчертава основните курдски райони в С. *като Африн, Кобани, Камишли и Ал Хасака, всички разположени в северната и североизточната част на страната.*

8.3.3 Курдският проект заяви на недатирана уеб страница, че „Курдският регион в североизточна С. е... известен още като Рожава... „...Рожава е разделена на три кантона. К. Африн на запад, кантон Кобане в центъра и кантон Джизре на изток.“²⁶

8.3.4 Профилът на MRG за курдите в С. посочва, че „Около една трета от тях живеят в подножието на планините Тавър северно от А. и равен брой по турската граница в Д..“ Допълнителни 10 процента могат да бъдат открити в околностите на Джараблус североизточно от А., и от 10 до 15 процента в Х. ал-А. (Кварталът на курдите) в покрайнините на Д..“

8.3.5 В статия от октомври 2019 г. BBC заявява, че „Преди началото на въстанието срещу президента Б. А. през 2011 г. повечето [сирийски курди] са живели в градовете Д. и А., както и в три несвързани района около Кобане, Африн и североизточния [населено място].“²⁸

8.3.6 В документ от ноември 2021 г. И. Clingendael, „независим мозъчен тръст и академия за международни отношения“²⁹, заявява, че: „... районът на С., който е бил населен предимно с курди или само с курди през 2011 г., всъщност е доста малък.“ Всъщност само Африн, Кобани, Амуда, Деберсия, Д./Ал-Маликия, няколко града с курдско мнозинство в Хасака, кварталът Ал-Руз в Д., както и кварталът Шейх М. в А. отговарят на условията. Градове като Хасака, Хахтания и дори Р. ал-А. са смесица от идентичности (курдска, арабска, сирийска, арменска и др.). Тел Абяд и Ракка имат само малко курдско малцинствено население, докато Д. ез Зор е изцяло арабски.“

8.3.8 Индексът на трансформация (ВТИ) на фондация „Б.“ за 2024 г. оценява движенията към демокрация и пазарна икономика по света³². Този доклад, обхващащ периода от 1 февруари 2021 г. до 31 януари 2023 г., посочва: „Повечето курди живеят на територията на AANES в североизточната част на С.“³³ В. параграф 10.3.6 за карта на регионите, които съставляват AANES.

8.3.9 В статията си от 20 декември 2023 г. списание „New Lines“ описва „богатия на ресурси североизток на С.“ като „районът на страната, най-гъсто населен с курди“.³⁴

8.3.10 В доклад от май 2024 г. Центърът за съвременни изследвания „Х.“, „независима нестопанска изследователска институция, фокусирана върху производството на политически, социални и интелектуални изследвания, свързани по-специално със сирийския въпрос“,³⁵ заявява: „С. С. е мозайка от градове, които са предимно арабски, градове, които са предимно курдски, и всичко между тях.“ Въпреки това, мнозинството са араби... Сирийските курди живеят главно в три области: Африн, Кобани и Д. близо до турската граница, както и в квартали в А. и Д.... Сирийските курди нямат нито една

географски свързана област, населена предимно с кюрди. Различни сирийски гранични райони на север, преди населени до голяма степен от кюрди, от 60-те години на миналия век насам са по-гъсто населени с араби, които са се заселили там като част от политиката на баасистката партия за арабизиране на северните сирийски гранични райони, така наречения „арабски пояс“...“.

8.3.13 На 5 декември 2024 г. международният новинарски канал France24 съобщи: „Смята се, че половин милион кюрди живеят в А. и околните градове и села западно от Е.“40

8.3.14 Статия на D. Welle от 18 декември 2024 г. заявява, че „Управляваната от кюрди автономна администрация на С. и Източна С., известна още като Рожава, е дом на най-голямото малцинство в С., около 2,5 милиона кюрди. Някои кюрди живеят и в и около столицата на С. Д.“41

8.3.15 На 4 април 2025 г. Rudaw, независима медийна агенция, базирана в Кюрдистанския регион в Ирак42, съобщи: „Рукн ал-Д., един от най-старите квартали на Д., е дом на значително кюрдско население, често наричано квартал на кюрдите.“

9.1 Контрол над кюрдските райони в С.

Преглед на основните действащи лица

П.: Кюрдска работническа партия, бореща се срещу турската държава от 1984 г., класифицирана като терористична група от много страни.

PYD: Партия на демократичния съюз, споделя властта в Демократичната автономна администрация на С. и Източна С., за която се твърди, че е свързана с П..

(D)AANES: Демократическа автономна администрация на С. и Източна С..

SDC: Сирийски демократичен съвет, политическо крило на DAANES45.

YPG: Отряди за народна защита (женско подразделение е YPJ), кюрдски въоръжени сили, свързани с П..

SDF: Сирийски демократични сили, съставени предимно от бойци на YPG, водени от PYD, за които се твърди, че са свързани с П., подкрепяни от САЩ.

SNA: Сирийска национална армия. Включва бивши бунтовнически бойци от антиасадската Свободна сирийска армия (ССА), сега подкрепяна от и лоялна на Турция.

ХТШ: Х. Т. ал-Ш., антиасадска бунтовническа милиция, която контролираше части от С. С., поведе офанзива, която сложи край на режима на А..

15. Реторика на Х. Т. ал-Ш. (HTS) относно кюрдите в С.

15.1.1 На 4 декември 2024 г. статия в Т. Syria Report, „публикация на английски език, отразяваща сирийските икономически и политико-икономически въпроси“154, гласи: „След като HTS превзе [населено място], А. М. Ал-Джулани увери... малцинствата, че ще бъдат в безопасност под негово управление. Подобно послание по-късно беше отправено и към кюрдите“.

15.1.4 На 24 януари 2025 г. И. за Близкия изток, безпартиен мозъчен тръст, посветен на изучаването на Близкия изток158, съобщи: „Д. изрази готовност да се съобрази с кюрдските институции за самоуправление, като ги реструктурира, за да се приведат в съответствие с други правителствени органи. Държавата също така се ангажира да осигури завръщането на всички разселени лица, особено кюрдските жители на Африн, и да се справи с историческите несправедливости, пред които е изправена кюрдската общност, като им предостави пълни граждански права, равни на всички останали сирийци. Д. обаче твърди, че SDF не представлява изключително кюрдската общност, а включва и други групи. Д. също така предложи да посредничи между SDF и Турция...“.

6.1 Отношение към курдите в С.

Отношение от бившия режим на А.

16.1.1 Статия от януари 2021 г. на Арабския център гласи: „Когато през 2011 г. в С. избухна гражданската война, курдите не застанаха на страната на режима на А. или на опозицията, която те смятаха за противник на курдската автономия... Те обикновено бяха изключвани от срещи на опозицията...“.

16.1.2 Вашингтонският курдски институт, „организация с нестопанска цел, ангажирана с обществената осведоменост и обсъждането на въпроси, отнасящи се до курдския народ“¹⁷⁰, отбелязва на недатирана уеб страница, че: „PYD се сблъска с репресии и цензура от страна на правителството на А....“.

16.1.3 В доклад от ноември 2021 г. И. Clingendael заявява: „... автократичният характер на различните режими на Баас, особено при А., създаде общо ниво на репресии в сирийското общество, в което бяха вложени специфични за курдите репресии... Сирийските курди можеха да бъдат част от държавния апарат и армията като стига те напълно да прегърнат режима и да оставят курдската си идентичност на заден план. Въпреки това режимът отдели сирийските курдски общности за особено интензивно и целенасочено репресивно отношение... значението на тези политики е, че те създадоха климат на страх и недоверие сред сирийските курдски общности“.

16.2 Отношение от страна на SDF и свързани с тях лица

16.2.3 В доклада се казва също, че „В ... местата за задържане в североизточната част на страната, предварително документирани нарушения, свързани със задържането, са продължили, включително в ареста на Асайиш в Шейх М., А.“¹⁹¹ За да се заключи, че „Комисията има основателни основания да смята, че членове на SDF произволно са лишавали лица от свобода, включително някои по начин, равносilen на насилствено изчезване...“¹⁹². Първото твърдение обаче се основава на един от по-ранните ѝ доклади, който не дава представа за мащаб¹⁹³, освен това, което описва като „един емблематичен случай“¹⁹⁴ и един пример за четирима членове на KDP.

16.2.4 В доклада на USSD от 2023 г. се отбелязва, че „[С]илийските сили за демократични сили (SDF) продължиха несправедливо да задържат цивилни, включително жени и деца, и ги държаха под стража без обвинение... SNHR [Сирийската мрежа за правата на човека] и неправителствената организация „Сирийци за истина и справедливост“ съобщиха за случаи на задържане от бойци на SDF цивилни, включително журналисти, активисти за правата на човека и членове на опозиционните партии... В някои случаи местонахождението на задържаните остава неизвестно.“

16.2.11 В доклад от 22 януари 2025 г., обхващащ периода от декември 2024 г. до януари 2025 г., SJAC заявява: „Автономната администрация на С. и Източна С. (AANES) управлява части от провинциите Ал-Хасаке, Д. Езор, Ал-Ракка и А.“... Сирийските демократични сили и други свързани военни/силови структури на територията на [AANES] извършват значителни нарушения срещу населението, включително произволно задържане, изтезания и малтретиране на задържани, както и политически репресии. „В дните след падането на правителството на А., SJAC документира множество инциденти, при които SDF стреля с бойни патрони по протестиращи, празнуващи падането на правителството и осъждащи SDF...“... В контролираните от SDF квартали на [населено място] (Шейх М. и Ал-Ашрафие), документатори съобщават за множество случаи на снайперисти, стрелящи по „всичко, което се движи“. В район на град Ал-Хасаке, който предишното правителство е използвало като своя „зона за сигурност“, документатори

съобщават, че често се чуват звуци от стрелба на членове на SDF през нощта, което членовете на SDF обясняват като опит за сплашване на населението. В отговор на нарастващото дезертьорство от SDF, документатори също така съобщават, че членове на SDF са обискирали домове, за да търсят дезертьори в началото на януари.“.

16.2.12 На 24 януари 2025 г. И. за Близкия изток съобщи:

„... В контролираните от SDF райони се наблюдава ескалация на напрежението в областта на сигурността, включително... протести срещу доминацията на SDF в областта на сигурността, принудително набиране на младежи и арести на анти-SDF активисти в Ракка, Д. ез-Зор и Хасеке. Според медийни съобщения и активисти в района, свързаната с П. „Революционна младеж“ е наложила големи данъци на собствениците на магазини и е принудила служителите на самоуправляващите се райони да участват в задължителни демонстрации в подкрепа на SDF...“206

16.2.13 Доклад от 1 февруари 2025 г. на Сирийската мрежа за правата на човека (SNHR), независима организация, която наблюдава нарушенията на правата на човека в Сирия207, заявява, че „SDF са убили 21 цивилни през януари [2025 г.], включително седем деца и шест жени“, като се отбелязва, че една жена е починала в резултат на мъчения.

16.2.14 На 6 февруари 2025 г. SNHR съобщи, че:

„Военнослужещите от SDF, особено тези, разположени предимно в кварталите Ал-Шейх М. и Ал-Ашрафия в [населено място], извършват широко разпространени и повтарящи се снайперски атаки, умишлено насочени срещу цивилни.“ Между 30 ноември 2024 г. и 30 януари 2025 г. SNHR документира убийството на най-малко 65 цивилни... от снайперисти на SDF в [населено място]... През същия период SNHR е документирала и десетки съобщения за изчезване на хора, когато са се приближавали или са влизали в контролирани от SDF зони...“209

16.2.15 На 22 февруари 2025 г. SNHR съобщи, че между началото на 2025 г. и средата на февруари 2025 г.: „SDF са извършвали спорадични операции по задържане в райони под техен контрол в провинциите Хасака и Ракка, насочени към най-малко шест цивилни... Тези арести са извършени в отговор на премахването от задържаните на банери и други предмети с лозунги на SDF от определени обществени места и замяната им с настоящото сирийско национално знаме... по време на публични тържества след падането на режима на А.... „... операциите по задържане са включвали използване на насилие от страна на персонал на SDF, словесни обиди и побой над задържаните, които след това са били отведени на неразкрити места.“ Към момента на писане на това, съдбата им остава неизвестна.“

16.3 Наборна военна служба от Сирийските демократични сили (SDF) и свързани с тях участници:

Изменение от май 2021 г. разшири правото на наборна военна служба до лица на възраст между 18 и 31 години... Мъжете служат в YPG, докато жените могат да се присъединят към YPJ доброволно...

„Отсрочки могат да бъдат предоставени от отдела за самоотбрана за: студенти, наскоро завърнали се в С. и лица с братя и сестри под 18 години и починал или инвалидизиран баща. Изключенията от „задължението за самоотбрана“ включват медицински причини, увреждания, членове на семействата на мъченици, притежаващи удостоверение за това, или единствени синове.“ Съществува противоречива информация относно това дали плащането на такса може да освободи дадено лице от „Задължението за самозащита“...

„SDF и YPG са използвали принудително набиране в допълнение към „наборната служба“... Документирани са случаи на произволен арест за набиране, въпреки приложимите отсрочки поради образователни или медицински причини... След изменението от май 2021 г. са съобщени мащабни кампании на SDF в различни общности с **арабско мнозинство** за арестуване и насилствено набиране на мъже и жени на възраст между 18 и 31 години. *Съобщава се, че части на SDF са преследвали млади мъже в домовете им и са арестували всеки, който е отказал да се съобрази с тези решения...* „Имаше също така съобщения, че SDF са поискали от завръщащите се семейства да се присъединят към YPG като доброволци по един мъж на семейство... Някои семейства са избрали да се преместят от районите под контрола на SDF, за да избегнат репресии, включително арест, за това, че не са приели набиране.“

16.5.21 На 19 декември 2024 г. Synergy Hevesti заяви:

„Районите в Африн и Ал-Шахба в Северно А. преживяват нова вълна от груби нарушения, извършени срещу кюрдските цивилни от... ноември 2024 г., от фракции на [SNA]...“

„Асоциация Synergy е документирала ареста на 128 души, включително 20 жени... повечето от които са или завърнали се в... Африн, или лица, блокирани в районите Ал-Шахба в Северно А., в допълнение към случаите на мъчения и сексуални посегателства. Докато 52 от задържаните са освободени след физически и психологически мъчения, съдбата на останалите 76 остава неизвестна...“

„Повече от 50% от арестите са извършени в селата в региона Ал-Шахба, Северно А.... под претекст, че се занимават с SDF.“ Някои бяха освободени... след плащане на откуп... „Синергия“ също така потвърди убийството на четири жени в селата на региона Ал Шахба в Северно А., които бяха изнасилени, преди да бъдат убити... възрастен кюрдски мъж почина след арест от тези фракции... Семейството му беше информирано за смъртта му по време на разпит. „Съгласно решението за обща амнистия [издадено от временното сирийско правителство], десетки задържани бяха освободени от затворите, управлявани от СНА... много кюрдски задържани бяха изключени от амнистията и произволното задържане продължава да бъде практика срещу тях...“.

16.5.22 На 21 януари 2025 г. T. New A. събщи, че „Когато сирийските опозиционни сили, водени от групировката Х. Т. аш-Ш. (HTS), превзеха... А. в края на ноември [2024 г.], SNA започна едновременно офанзива, насочена срещу кюрдите в тази провинция, която разсели десетки хиляди цивилни.“

16.5.23 Същият източник цитира А. Л., анализатор за Близкия изток в Шведската агенция за отбранителни изследвания: „Способността на HTS да управлява и контролира събитията все още е несигурна, а групите на SNA са известни с хаотичните си и неуправляеми“.

16.5.24 В доклад от 22 януари 2025 г., обхващащ периода от декември 2024 г. до януари 2025 г., SJAC заявява: „...различни фракции на SNA и военната полиция продължиха да арестуват цивилни в Африн и околностите през декември 2024 г. и началото на януари 2025 г. ... „През януари [2025 г.] ... членове на фракции на SNA арестуваха най-малко 10 кюрдски лица в Африн и околностите. След като арестуваха група кюрдски жени през януари, членове на фракциите „Х.“ и „С. Шах“ освободиха три от тях, след като семействата им платиха откупа ... сумите, поискани за освобождаването, се увеличават значително от началото на 2024 г. и сега често възлизат на над 1000 щатски долара [приблизително J754270] на човек.“271

16.5.25 На 8 февруари 2025 г. Rudaw съобщи, че 87 души са били отвлечени в Африн до момента през 2025 г., позовавайки се на Н. „Център за документация на нарушенията“.

16.5.29 На 11 април 2025 г. „Сирийци за истина и справедливост“ отбеляза: „Радикалната промяна в политическия пейзаж в С. след „падането на режима на А.“ на 8 декември 2024 г. ... все още не е довела до забележима промяна в положението с правата на човека в Африн, особено по отношение на произволните задържания и затворите. „... затворите и центровете за задържане в Африн не са отворени. Няколко доклада сочат, че тези центрове държат голям брой кюрди, арестувани от различни фракции на СНА по предпоставки, като например ... принадлежност към [П., SDF, AANES] ...“.

„16.6 Отношение от страна на ХТШ

16.6.6 На 5 декември 2024 г. France24 съобщи, че „HTS изглежда се опитва да избегне директни сблъсъци с кюрдските сили.“.

16.6.7 В статия от 7 декември 2024 г. T. Middle E. E. съобщи, че „По време на последната офанзива HTS арестува няколко бойци от групировки на SNA северно от А. в квартал Шейх М., обвинявайки ги в грабежи и нараняване на кюрдски цивилни“, каза [Б. М., експерт по политическо насилие в Сирия²⁹⁰]“.

16.6.8 На 15 януари 2025 г. Hawar News Agency, информационна агенция, основана от кюрдски журналисти²⁹², съобщи: „Според информация, получена от източници в Д., членове на Hay'at Tahrir al-Sham обградиха днес предимно кюрдския квартал Zorafa и нахлуха в много домове там. „Източниците съобщиха, че набезите са били предшествани от стрелба, а членовете са нахлули в домовете и са обиждали жителите им.“ Членовете се оттеглиха от квартала след приключване на акциите, но ситуацията остава напрегната.“.

16.6.9 На 18 февруари 2025 г. BBC Monitoring съобщи: „Сирийският президент А. ал-Ш. обяви сформирването на подготвителен комитет за дългоочакваната конференция за национален диалог относно бъдещето на страната на 11 февруари... „Отсъствието на представител на етническите кюрди... предизвика гневна реакция от страна на ръководените от кюрдите власти, които продължават да контролират големи части от североизточната част на страната. „Висш кюрдски служител предупреди, че няма да признаят решенията на конференцията, освен ако кюрдите не бъдат справедливо представени.“ „К. заяви, че... ръководената от кюрдите власт и нейното военно крило не са били поканени, защото не са предали оръжията си на временните централни власти.“.

16.6.10 На 25 февруари 2025 г. A. Press съобщи: „Новите управляващи на С. проведоха дългоочаквана конференция за национален диалог... „Срещата имаше за цел да изготви необвързващи препоръки относно временните правила на страната, преди да изготви нова конституция и да сформира ново правителство... „Дейности от SDF не бяха поканени на конференцията, въпреки че организаторите заявиха, че кюрдската общност ще бъде представена. „Група предимно кюрдски политически партии заявиха в изявление... че конференцията „не отразява реалността на сирийските компоненти“.

16.6.12 BBC Monitoring съобщи, че „Групи от целия политически и социален спектър в североизточна С. отхвърлиха временната конституционна декларация, ратифицирана от Шариата на 13 март [2025 г.]. „Документът предоставя основата за петгодишен преходен период... „... С. ще продължи да се нарича Сирийска арабска република, нещо, което кюрдите широко критикуват като „изключващо и отричащо кюрдската идентичност“.

16.6.13 На 30 март 2025 г. BBC Monitoring съобщи: „Временният президент на С. А. ал-Ш. обяви на 29 март формирането на ново преходно правителство... новият кабинет според

съобщенията включва... един член на кюрдската общност в страната.

16.6.14 На 2 април 2025 г., в обобщение на седмичните медийни акценти от кюрдските медии от 24 март 2025 г. до 30 март 2025 г., BBC Monitoring съобщи, че AANES и SDC „са отхвърлили това, което те описват като „изключване“ и „липса на участие и разнообразие“ в новото преходно правителство, назначено в Д. на 29 март...“.

Съдът приема, че жалбоподателят не притежава рисковите профили, посочени във визираната актуална информация относно страната му на произход. Жалбоподателят е заявил кюрдска етническа принадлежност, на следва да се отбележи, че *не произхожда* от регион, който е традиционен за обитаване от тази етническа общност - градове, които исторически са били населени с голямо кюрдско население *като Африн, Кобани, Камишли и Ал Хасака, всички разположени в северната и североизточната част на страната*. Дори да се даде вяра на тези негови твърдения, следва да се отбележи, че след падането на режима на Б. А. кюрдите не са преследвани. Цитираната актуална информация относно С. не съдържа данни, че новата преходна администрация извършва действия на преследване спрямо кюрдите. Самият жалбоподател не посочва конкретна групировка, която е осъществявала действия спрямо него, като общо ги назовава „терористичните групировки“. Тук е мястото да се посочи, че според актуалната информация провинция Дараа е почти изцяло под контрола на HTS, т.е. на управляващите, които не преследват кюрдите. Липсват всякакви данни в провинция Дараа да действат представители на SDF: Сирийски демократични сили, за които се твърди, че са свързани с П., подкрепяни от САЩ или на SNA: Сирийска национална армия. Тук е мястото да се отбележи, че както в насоките на АЕСОУ от м.юни 2025 г., така и в тези на Home Office от м. юли 2025 г., се приема, че кюрдите биха били изложени на действия на преследване единствено в провинциите под контрола на SNA: Сирийска национална армия. Кандидатът не е навел такива твърдения и не произхожда от провинция под контрола на SNA. Районите на присъствие и операции на ЧНА са в С. С., включително в Африн. Конфликтите между Сирийските демократични сили (SDF) и Сирийската национална армия (SNA), продължили чак до април 2025 г., също са за територии в С. С.. Както според насоките на АЕСОУ от м. юни 2025 г., така и според насоките на Home Office от м. юли 2025 г. изискването за задължителна военна служба или наказанието за неизпълнение на това задължение, които могат да бъдат наложени от неправителствен субект Сирийските демократични сили (SDF), сами по себе си не породят основателен страх от преследване. Съобразно носената от кандидата доказателствена тежест, същият не доказва спрямо него да са осъществени конкретни действия на преследване.

Действително са налице данни, че SDF: Сирийски демократични сили и след м. ноември 2024 г. осъществяват принудително набиране на млади мъже за военна служба, което е задължително под предлог „за самоотбрана“. Липсват данни обаче Сирийските демократични сили да действат в провинция Дараа. Налице е информация, че един изключително малък регион от провинция Дараа се владее от „неидентифицирани въоръжени групировки“, но за тях няма данни за набиране на войници.

Жалбоподателят не е лице, което е избегнало или е дезертирало от военна служба, нито е укриващ се от военна служба, още повече, че този профил е бил рисков при режима на А., докато преходната администрация е премахнала задължителната военна наборна служба. Същият не е непълнолетен, като рискова груп, посочена за набиране на войници във Временните насоки на АЕСОУ от м. юни 2025 г. Според данните, провинция Дараа е

под контрола на *преходната администрация, ръководена от HTS*. Временното сирийско правителство консолидира контрола си над части от страната, включително градовете Д., като силите за обща сигурност бързо са успели да разширят контрола си над няколко части на страната, включително столицата Д.. Дължим е извод, че сирийският гражданин не попада в рисковата група на лице, опасяващо се от принудително или детско вербуване от кюрдските сили. Сирийските демократични сили (SDF) действат в североизточна С., който не е районът на произход на кандидата, още повече, че споразумението за интеграция между тях и временното правителство в началото на март доведе до значително намаляване на въоръжените конфронтации между SDF и фракциите на SNA, номинално свързани с правителството. Съдът приема, че данните за инциденти в провинция Дараа не достигат нивото на безогледно насилие, релевантно за предоставяне на субсидиарна закрила по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

По изложените съображения не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. и конкретно на територията на провинция Дараа конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

От актуалната информация относно страната на произход на кандидата се установява, че в страна са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес. Според цитираната информация в С. има случаи на насилие, но то не обхваща цялата територия на тази държава. Въпреки регистрирани случаи на насилие, тези случаи не могат да бъдат определени за достигащи нивото, разглеждано в Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския съюз по дело С-465/07. От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт.

Във връзка с горното следва да бъде отбелязано, че съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. При прилагането на визирания законов текст се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършено от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо кандидата.

Към настоящия момент в С. не е налице ситуация на изключително безогледно насилие. Не се установяват данни понастоящем конфликтът там да е на нива, обосноваващи извод за съществуване на реален риск чужденецът непременно да понесе тежки посегателства. Още повече, следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т. е. хуманитарен статут. В тази насока следва да се отчете фактът, че самото лице не споделя обстоятелства, които да са представлявали

непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Изрично е посочил, че не е бил жертва на насилие и не са били отправяни заплахи срещу него или семейството му. От данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последици на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там. Независимо от несъмнено несигурната и усложнена обстановка в С., съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, включително представените в съдебното производство справки, не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение. Противен извод не следва от представената от процесуалния представител на жалбоподателя информация относно страната му на произход, от която не следва еднозначно, че С. се намира в ситуация на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Наред с това следва да бъде посочено, че кандидатът не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Обективен факт е, че рожденото семейство на кандидата продължава да живее в С., което е указание за липса на безогледно насилие, релевантно за предоставяне на хуманитарен статут. Предвид изложеното правилен е изводът на административния орган за липса на основание за предоставяне на хуманитарен статут, засегнато в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

По делото е представено Становище на Представителството на ВКБООН в България, според което държавите носят отговорност да спазват задълженията си по международното бежанско право и правото в областта на правата на човека по отношение на бежанците и лицата, търсещи закрила, които се намират под юрисдикцията на съответната държава, което включва задължението да се гарантира пълно спазване на принципа за забраната за връщане (non-refoulement) съгласно международното бежанско право, забраняващ експулсирането или връщането по какъвто и да е начин на бежанец или лице, търсещо закрила до територията на страна, където то може да бъде изложено на риск от преследване. Според становището на международната организация забраната за връщане, предвидена в член 33, параграф 1 от Конвенцията от 1951 г., сама по себе си не предполага право на лицето да получи убежище в определена държава. Това означава, че когато държавите нямат възможност да предоставят закрила на лица, които търсят международна закрила на тяхна територия, те трябва да предприемат действия, които не водят до тяхното връщане, пряко или непряко, на място, където животът или свободата им биха били изложени на опасност поради тяхната раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения. Като общо правило, за да изпълнят задълженията си по Конвенцията от 1951 г. и/или Протокола от 1967 г., държавите са задължени да предоставят на лицата, търсещи международна закрила, достъп до територията си и до справедливи и ефективни процедури за предоставяне на убежище. В актуалното си становище по делото ВКБООН поддържа своята Позиция относно връщането в Сирийската Арабска Република от декември 2024 г., в която се посочва следното: Към настоящия момент, С. продължава да е засегната от нападения и насилие

в някои части от страната; от широкомащабно вътрешно разселване; от взривни военни остатъци, покрили много части на страната; от опустошена икономика и мащабна хуманитарна криза, като още преди последните събития над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна помощ. Същевременно, както бе отбелязано и погоре, С. претърпява огромна разруха и щети на домове, критична инфраструктура и земеделски земи. Правото на собственост е силно засегнато, като през последното десетилетие са регистрирани широко разпространени нарушения на права свързани с жилищния фонд, земята и недвижимото имущество. Това води до сложни спорове по собствеността, чието разрешаване ще отнеме време. Предвид тези обстоятелства, ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително в която и да е част на С. нито сирийски граждани, нито лица с предишно обичайно местоживееие в С., включително палестинци, които са пребивавали преди това в С., (параграф 4) ВКБООН продължава да призовава всички държави „да позволят на бягащите от С. цивилни граждани достъп до своите територии, да гарантират правото им на убежище и да спазват принципа за забрана на връщането (non-refoulement).“ (параграф 5). С оглед на бързо променящата се ситуация в С., ВКБООН към настоящия момент не може да предостави подробни насоки на лицата, вземащи решения за предоставяне на убежище, относно нуждата от международната закрила на гражданите на С.. ВКБООН ще продължи да следи внимателно ситуацията, с цел да предостави по-подробни насоки, веднага щом обстоятелствата го позволят. С оглед на настоящата несигурност в С., ВКБООН призовава държавите, предоставящи убежище, да спрат издаването на отрицателни решения по молби за международна закрила от сирийски граждани или лица без гражданство, с предишно обичайно местоживееие в С.. Преустановяването на издаването на отрицателни решения следва да остане в сила докато ситуацията в С. не се стабилизира и не бъде налична надеждна информация за сигурността и правата на човека, която да позволи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни лица.“ (параграф 6).

Относно така предоставеното становище на ВКБООН съдът съобразява актуалната съдебна практика на ВАС, според която, представените в съдебното производство справки за актуалната обществено-политическа обстановка в С. са по-актуални от становището на ВКБООН от декември 2024 г., публикувано непосредствено след промяната на режима в С..

Неоснователен е доводът в писмената защита на адв. А. за нарушаване на принципа за забрана за връщане. Както се посочва в становището на ВКБООН забраната за връщане, предвидена в чл.33, пар.1 от Конвенцията от 1951 г. сама по себе си не предполага право на лицето да получи убежище в определена държава. Това означава, че когато държавите нямат възможност да предоставят закрила на лица, които търсят международна закрила на тяхна територия, те трябва да предприемат действия, които не водят до тяхното връщане, пряко или непряко, на място, където животът или свободата им биха били изложени на опасност поради тяхната раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения. Дължим е извод, че този принцип би препятствал евентуално принудително връщане в страната на произход, като изпълнение на наложена ПАМ по ЗЧРБ. В писмената защита от 17.07.2025 г. се цитира практика на ЕСПЧ именно по приложението на мерки за връщане като експулсиране, каквато мярка обжалваното решение не налага. Неоснователно е и позоваването на информация от официалния сайт на АЕСОУ /EUAА/

от 22.10.2024 години, тъй като това е информация от преди събитията от 27.11.2024 г. на промяна в общественно-политическата обстановка в С.. Цитираната информация от периода м. септември 2023 г. – м. август 2024 г., вкл. и за уважаване на молби за закрила в Германия, определено не е актуална. Съдът намира, че е обсъдил най-новата официална информация от АЕСОУ /EUAА/ и Home Office, вкл. относно възможността за принудително мобилизиране, поради което индивидуалният случай на кандидата не е идентичен с фактическите обстоятелства по Решение на СЕС по дело С-238/2019 година. След падането на режима на Б. А. в С. не съществува задължителна наборна служба, а жалбоподателят не е изложен на реална опасност от набиране от Сирийските демократични сили (SDF). Още повече, че същият не се позовава на отказ от военна служба поради своите убеждения, съвест и ценности, политически или религиозни възгледи. Цитираното на последната страница от писмената защита на адв. А. разширително тълкуване на чл.15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, *което настоящият състав застъпва* конкретно относно ситуацията в С., свързана с безпрецедентна хуманитарна криза на територията на цялата страна, разрушена инфраструктура, затруднен достъп до основни услуги, което все още принуждава значителни маси от сирийски граждани да се придвижват и да остават вътрешно разселени, не се възприема в актуалната практика на касационната инстанция, което обезсмисля поддържането му.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена в цялост.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Т. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], провинция Дараа, С., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 11, чрез адв. Дарена А. от САК, срещу Решение № 1598 от 25.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: